

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5682/06
27.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije, Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", radi poništaja rešenja Ministarstva finansija, Poreske uprave, Regionalnog centra Kragujevac broj: 01-47009-1-00148/2006-3 od 29. 08. 2006. godine i broj: 01-47009-1-00148/2006-3/1 od 30. 05. 2007. godine, u predmetu inspekcijskih mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 27. 09. 2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVAJU SE rešenja Ministarstva finansija, Poreske uprave, Regionalnog centra Kragujevac, broj: 01-47009-1-00148/2006-3 od 29.08.2006. godine i broj: 01-47009-1-00148/2006-3/1 od 30.05.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je podneo tužbu u upravnom sporu, kojom je osporio zakonitost rešenja Ministarstva finansija - Poreske uprave, Regionalnog centra Kragujevac, broj: 01-47009-1-00148/2006-3 od 29.08.2006. godine, kojim je odbijena njegova žalba, izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija - Poreske uprave - Filijale LL, br. 47-00567/2006-052-010 od 24.07.2006. godine, a kojim rešenjem su tužiocu, kao obvezniku PDV-a, utvrđene obaveze bliže navedene u dispozitivu ožalbenog rešenja pod tačkama od 1 - 5 dispozitiva, a tačkom 6. dispozitiva naloženo mu je da poslovnu evidenciju PDV u svemu usaglasi sa tačkama 1. 2. 3. 4. i 5. dispozitiva ožalbenog rešenja.

Tužilac je u tužbi naveo da osporava zakonitost osporenog rešenja samo u tačkama 3. 4. i 5. dispozitiva u odnosu na smanjeni poreski kredit za PDV i obavezu uplate PDV-a u iznosu od 12.110,00 dinara, sve po knjižnim odobrenjima firmi «EUCOM», Beograd za neizvršeni prevoz isporučene robu, ukazujući na zapisnik o izvršenoj terenskoj kontroli od 23.06.2006. godine, pozivajući se pri tom na odredbu člana 17. stav 1. Zakona o porezu na dodatnu vrednost. Predložio je da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Vrhovni sud Srbije je podnetu tužbu dostavio na odgovor tuženom organu, pa je tuženi organ u odgovoru na tužbu od 26.06. 2007. godine, obavestio ovaj sud da je izmenio osporeno rešenjem novim rešenjem pod brojem: 01-47009-1-00148/2006-3/1 od 30.05.2007. godine, kojim se u stavu I dispozitiva menja rešenje Ministarstva finansija - Poreske uprave, Regionalnog centra Kragujevac, broj: 01-47009-1-00148/2006-3 od 29.08.2006. godine, u pogledu lica koje donosi rešenje, tako što se u uvodu rešenja u prvoj rečenici, posle izraza Regionalni centar Kragujevac, dodaje izraz « i to direktor Regionalnog centra Kragujevac GG, na osnovu ovlašćenja ministra finansija Republike Srbije, rešenje 08 br. 112-01-1/46-2006 od 02.02.2006. godine». U stavu II dispozitiva tog rešenja navedeno je da u ostalim delovima ostaje na snazi rešenje Ministarstva finansija - Poreske uprave, Regionalnog centra Kragujevac iz stava I dispozitiva, kojim je odbijena žalba tužioca, izjavljena na rešenje Ministarstva finansija - Poreske uprave, Filijale LL, broj: 47-00567/2006-052-010 od 24.07.2006. godine.

Vrhovni sud Srbije je primerak novodonetog rešenja dostavio tužiocu da se izjasni da li je zadovoljan novodonetim rešenjem i da li tužbu proširuje na to rešenje, nakon čega je tužilac ovom sudu dostavio dana 10. 07. 2007. godine, proširenu tužbu i na novodoneto rešenje broj: 01-47009-1-00148/2006-3/1 od 30.05.2007. godine, u kojoj je naveo da ostaje pri podnetoj tužbi u celini i da proširuje tužbu na novodoneto rešenje.

Postupajući u granicama zahteva tužioca iz izjave o proširenju tužbe i na novodoneto rešenje, a imajući u vidu da su osporena rešenja doneta u istoj pravnoj stvari, Vrhovni sud Srbije je oceni zakonitost oba rešenja tuženog organa i našao da je tužba tužioca osnovana.

Osporeno rešenje broj: 01-47009-1-00148/2006-3/1 od 30.05.2007. godine tuženi organ je doneo primenom člana 154. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji («Službeni glasnik RS», br. 80/02...61/05), kojim je propisana mogućnost poništavanja i izmene poreskog rešenja u vezi sa upravnom sporom. Ovom odredbom zakona ovlašćeni poreski organ, protiv čijeg rešenja je pokrenut upravni spor, može do okončanja spora da poništi ili izmeni svoje rešenje iz onih razloga iz kojih bi sud mogao da poništi rešenje i to samo, ako se na taj način otklanja nepravilnost ili nezakonitost u postupku donošenja rešenja i ako se time poreski obveznik ne dovodi u nepovoljniji položaj.

U primeni ovog pravnog instituta tuženi organ je bio dužan da donese potpuno novi akt, kojim će odlučiti o zahtevima tužbe, te u slučaju da ih uvaži iz razloga iz kojih bi sud mogao da poništi rešenje, da novim rešenjem zameni u celini rešenje koje je bilo predmet upravnog spora i konstatuje da se tim rešenjem zamenjuje prethodno doneto rešenje i to u celini

Međutim, tuženi organ je doneo rešenje, kojim je izvršio samo izmene u uvodu rešenja i potpisu ovlašćenog lica i konstatovao da u ostali delovima ostaje na snazi ranije doneto rešenje, koje je tužbom osporeno, što je suprotno navedenoj odredbi zakona i pravnoj prirodi instituta poništavanja i izmene poreskog rešenja u vezi sa upravnim sporom. Naime, zakonom je data mogućnost svojevrzne samokontrole upravnog akta od strane izdavaoca, koja se ne pokreće po službenoj dužnosti, nego povodom tužbe ovlašćenog tužioca i to tako, što je pružena mogućnost poreskom organu da naknadno uspostavi zakonitost sopstvenog rada, izbegavajući sudsku presudu i svoju raniju odluku zameni novom, različitom od prvobitne, s tim da nova odluka deluje ex tunc, brišući sve proizvedene pravne posledice ranije odluke.

Kako tuženi organ povodom upravnog spora nije doneo novo rešenje, kojim je u celini izmenio osporeno rešenje, sa pravnim dejstvom od momenta donošenja osporenog rešenja, nego je izvršio samo delimičnu ispravku i ostavio na snazi osporeno rešenje u neizmenjenom delu, Vrhovni sud Srbije je našao da su donošenjem ovog rešenja povređena pravila poreskog postupka od bitnog uticaja na rešenje upravne stvari.

S obzirom da je poništio novodoneto rešenje iz navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je cenio zakonitost rešenje istog organa broj: 01-47009-1-00148/2006-3 od 29.08.2006. godine, koje je ostalo na snazi, a doneto je u ustoj pravnoj stvari. Pri tom je našao da su i donošenjem ovog rešenje potvrđena pravila upravnog postupka, jer je rešenje donelo Ministarstvo finansija - Poreska uprava - Regionalni centar Kragujevac, koje je potpisao direktor Regionalnog centra Kragujevac GG, iako u uvodu rešenja nisu navedeni broj i datum ovlašćenja ministra finansija Republike Srbije, kojim se ovlašćuje ovo službeno lice za potpisivanje ovog rešenja.

Odredom člana 165. stav 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, propisano je da po žalbama izjavljenim protiv prvostepenih rešenja donetih u poreskom postupku rešava ministar ili lice koje on ovlasti, a odredbom člana 160. stav 1. tačka 7. istog Zakona da poreska uprava, kojom rukovodi direktor, odlučuje o žalbama izjavljenim protiv rešenja donetih u poreskom postupku. Odredbom člana 197. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, koji se shodno primenjuje na osnovu odredbe člana 3. stav 2. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, propisano je da uvod rešenja sadrži naziv organa koji donosi rešenje, dok je odredbom člana 201. stav 1. istog Zakona propisano da rešenje potpisuje službeno lice koje ga donosi, a odredbom člana 285. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku utvrđena je obaveza organa da na pogodan način upozna stranke koja su lica ovlašćena za rešavanje u upravnim stvarima.

Kako je osporeno rešenje potpisao direktor Regionalnog centra, a iz uvoda rešenja se ne može utvrditi da li je to službeno lice ovlašćeno za rešavanje po žalbama izjavljenim protiv prvostepenih rešenja donetih u poreskom postupku, Vrhovni sud Srbije je našao da je donošenjem ovog rešenja učinjena povreda pravila postupka, koju je potrebno otkloniti u ponovnom postupku, zbog koje sud nije mogao da oceni zakonitost osporenog rešenja u materijalno - pravnom smislu.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, podnetu tužbu uvažio i poništio rešenja, odlučujući kao u dispozitivu presude u smislu člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, a u ponovnom postupku tuženi organ je vezan primedbama i pravnim shvatanjem iz ove presude u smislu odredbe čl. 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 27.09.2007. godine, U. 5682/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Milanka Alkalaj, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ